

Latvijas Republikas Senāts LĒMUMS

Rīgā 2026. gada 5. februārī

Senāts šādā paplašinātā sastāvā: senators referents Intars Bisters, senatori Kaspars Balodis, Dzintra Balta, Ināra Garda, Erlens Kalniņš, Aldis Laviņš, Valerijs Maksimovs, Sanita Osipova, Zane Pētersone, Normunds Salenieks, Marika Senkāne, Aigars Strupiņš un Kristīne Zīle

rakstveida procesā izskatīja/Persona A/ blakus sūdzību par Rīgas apgabaltiesas 2023. gada 2. novembra lēmumu, ar kuru izbeigta tiesvedība civillietā /Persona A/ sūdzībā par zvērināta tiesu izpildītāja rīcību un nekustamā īpašuma izsoles akta atzīšanu par spēkā neesošu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Rīgas pilsētas tiesas tiesneša 2023. gada 20. marta lēmumu lietā Nr. 3-12/07865-23/45 nolemts pakļaut bezstrīdus piespiedu izpildīšanai laulāto /Persona B/ un /Persona A/ no aizdevuma līguma izrietošo un ar hipotēku nodrošināto solidāro saistību pret „Luminor Bank” AS, kuras vārdā Latvijas Republikā darbojas „Luminor Bank” AS Latvijas filiāle” (turpmāk – „Luminor Bank” AS), piedziņu vēršot uz ieķīlātajām 242/1000 domājamajām daļām no nekustamā īpašuma /Adrese B/, kuras zemesgrāmatā nostiprinātas uz /Persona B/ vārda, un uz nekustamo īpašumu /Adrese A/, kas zemesgrāmatā ierakstīts uz /Persona B/ vārda.

Izpildu lietā 2023. gada 24. jūlijā noslēgusies 242/1000 domājamo daļu no nekustamā īpašuma /Adrese B/, izsole, savukārt 2023. gada 13. jūlijā noslēgusies nekustamā īpašuma /Adrese A/, izsole.

[2] /Persona A/ 2023. gada 20. jūlijā iesniegusi sūdzību, kurā lūgts atzīt par prettiesiskām zvērināta tiesu izpildītāja (turpmāk – tiesu izpildītājs) darbības, nepaziņojot par izpildu lietvedības uzsākšanu un sūdzības iesniedzējas pienākumu izpildīt Rīgas pilsētas tiesas tiesneša 2023. gada 20. marta lēmumu, kā arī nepaziņojot sūdzības iesniedzējai par piedziņas vēršanu uz iepriekšminētajiem nekustamajiem īpašumiem, nekustamo īpašumu novērtējumu un izsolēm. Sūdzībā arī lūgts atcelt 242/1000 domājamo daļu no nekustamā īpašuma /Adrese B/, izsoli.

Sūdzības iesniedzēja savu tiesību saņemt informāciju par izpildu procesu pamatojusi ar to, ka izsolē pārdotais nekustamais īpašums ir laulāto kopīgās mantas objekts; viņai kā laulātajai tikusi prasīta piekrišana nekustamā īpašuma ieķīlāšanai.

[3] Ar Rīgas pilsētas tiesas tiesneša 2023. gada 25. jūlija lēmumu atlikta tiesu izpildītāja darbības izpildu lietā, kas attiecas uz 242/1000 domājamām daļām no nekustamā īpašuma /Adrese B/, aizliedzot tiesu izpildītājam nodot piedzinējam izsoles rezultātā iegūtos un tiesu izpildītāja depozīta kontā ieskaitītos naudas līdzekļus.

[4] 2023. gada 1. augustā sūdzība papildināta un precizēta, lūdzot atzīt tiesu izpildītāja rīkoto nekustamā īpašuma – 242/10000 domājamo daļu no nekustamā īpašuma /Adrese B/, – izsoli par spēkā neesošu.

[5] Rīgas pilsētas tiesa ar 2023. gada 11. augusta lēmumu izbeigusi tiesvedību izskatāmajā lietā, pamatojoties uz to, ka sūdzību daļā par tiesu izpildītāja darbībām iesniegusi persona, kurai nav šādas tiesības (Civilprocesa likuma 223. panta 2. punkts), bet sūdzības daļā par izsoles atzīšanu par spēkā neesošu izskatīšana nav pakļauta tiesai (Civilprocesa likuma 223. panta 1. punkts).

[6] Izskatījusi /Persona A/ blakus sūdzību par Rīgas pilsētas tiesas 2023. gada 11. augusta lēmumu, Rīgas apgabaltiesa ar 2023. gada 2. novembra lēmumu atstājusi negrozītu pārsūdzēto lēmumu.

Kopā ar pirmās instances tiesas motīviem, kuriem Rīgas apgabaltiesa pievienojusies, lēmums pamatots ar šādu argumentāciju.

[6.1] /Persona A/ nav uzskatāma par parādnieci izpildu procesā, un tātad sūdzību iesniegusi persona, kurai Civilprocesa likuma 632. pantā nav noteikta šāda tiesība. Līdz ar to pastāv Civilprocesa likuma 223. panta 2. punktā paredzētais pamats tiesvedības izbeigšanai.

[6.1.1] Bezstrīdus piespiedu izpildīšanai pakļautas arī /Persona A/ saistības, tomēr lēmums par saistību bezstrīdus piespiedu izpildīšanu pieņemts tikai pret /Persona B/ kā ieķīlātāju „Luminor Bank” AS labā, jo saistību bezstrīdus piespiedu izpildīšanai var tikt pakļauta tikai ar publisku hipotēku nostiprināta saistība, bet ne pati aizdevuma saistība. Pret ieķīlātāju vērsta ar publisku hipotēku nostiprināta saistība ir tikai /Persona B/ kā ieķīlātāja apņemšanās segt parādu ar ķīlas priekšmetu.

Konkrētajā gadījumā pastāvēja nevis piedziņas lieta, bet gan lieta par hipotēkas veidā ieķīlātā nekustamā īpašuma realizāciju nolūkā dzēst parādnieka saistības pret kreditoru.

Ievērojot minēto un ņemot vērā Senāta 2011. gada 26. janvāra lēmumu lietā Nr. SPC-9/2011, Civilprocesa likuma 400. panta pirmās daļas 1. punkta izpratnē parādnieks ir tikai /Persona B/, kurš piekritis hipotēkas nodibināšanai uz viņam piederošo nekustamo īpašumu, nevis /Persona A/ kā līdzzaizņēmēja.

Tādējādi fakts, ka tiesu izpildītājs nepaziņoja /Persona A/ par izpildu darbībām, nav uzskatāms par pārkāpumu.

[6.1.2] Nav juridiskas nozīmes sūdzības iesniedzējas argumentam, ka hipotēkas veidā ieķīlātais nekustamais īpašums ir laulāto kopīgās mantas objekts. Tas neietekmē apstākli, ka ar publisku hipotēku nostiprināta saistība ir tikai /Persona B/.

[6.2] Savukārt sūdzības papildinājumā ietvertais lūgums atzīt izsoli par spēkā neesošu, kas pamatots ar Civilprocesa likuma 617. pantu, ir piekritīgs tai tiesai, kura pēc tiesu izpildītāja pieteikuma lems par izsolē pārdotā nekustamā īpašuma nostiprināšanu uz ieguvēja vārda. Tādēļ šajā daļā tiesvedība lietā izbeidzama, jo sūdzība šajā daļā nav pakļauta tiesai.

[7] Par minēto lēmumu /Persona A/ iesniegusi blakus sūdzību, kurā lūgusi apturēt tiesvedību lietā līdz laikam, kad stāsies spēkā tiesas spriedums civillietā Nr. /numurs/ (laulības šķiršanas lietā), savukārt pēc tiesvedības atjaunošanas šo lēmumu atcelt un nodot jautājumu jaunai izskatīšanai.

Blakus sūdzībā norādīti šādi argumenti.

[7.1] Tā kā blakus sūdzības iesniedzējai nebija paziņots par izpildu darbībām, viņai bija liegtas iespējas efektīvi aizsargāt tiesības savu saistību izpildē pret piedzinēju „Luminor Bank” AS.

[7.2] Tiesa nepamatoti nav ņēmusi vērā, ka izsolē pārdotais nekustamais īpašums, kas iegūts laulības laikā, atbilstoši Civillikuma 89. panta noteikumiem uzskatāms par laulāto kopīgās mantas objektu.

Laulības šķiršanas lietā (civillietā Nr. /numurs/) tiek izskatīts strīds starp sūdzības iesniedzēju un /Persona B/ par laulāto kopīgās mantas sadali, kurā ietilpst arī izsolē pārdotais nekustamais īpašums – 242/10000 domājamās daļas no nekustamā īpašuma /Adrese B/. Ja tiesa atzīs /Persona A/ par šī nekustamā īpašuma kopīpašnieci, apstiprinājumu gūs apstāklis, ka Civilprocesa likuma 400. panta pirmās daļas 1. punkta un 402. panta 1. punkta izpratnē viņa ir uzskatāma par parādnieci.

[7.3] Tādēļ arī šīs lietas izskatīšana nav iespējama, pirms galīgi tiks izskatīta civillietā Nr. /numurs/.

Motīvu daļa

Tiesību jautājumi

[8] Lietā noskaidrojams, vai un kādā mērā par parādnieku izpildu lietā, kas ieviesta lēmuma par saistības nodošanu bezstrīdus piespiedu izpildīšanai pret vienu no solidārajiem parādniekiem, kas bijis ieķīlātājs, atzīstams arī otrs solidārais parādnieks.

Papildus Senātam jāatbild uz jautājumu, vai tad, ja piedziņa tiek vērsta uz laulības laikā iegādātu nekustamo īpašumu, kas ierakstīts zemesgrāmatā uz viena laulātā vārda un ieķīlāts hipotēkas veidā, lai nodrošinātu iepriekšminētās saistības izpildīšanu, par šī nekustamā īpašuma (hipotēkas priekšmeta) pārdošanu tiesu izpildītājam ir pienākums paziņot arī otram laulātajam kā kopīpašniekam.

Lai atbildētu uz minētajiem tiesību jautājumiem, vispirms jāizanalizē tiesību jautājums par Civilprocesa likuma 400. panta pirmās daļas 1. punkta saturu, proti, no kura darbījuma (aizdevuma līguma vai līguma par hipotēkas nodibināšanu) izrietošā saistība tiek pakļauta bezstrīdus piespiedu izpildīšanai.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 400. panta pirmās daļas 1. punktam saistību bezstrīdus piespiedu izpildīšanai pakļaujamā saistība

[9] Civilprocesa likuma 400. panta pirmās daļas 1. punktā noteikts, ka „saistību bezstrīdus piespiedu izpildīšana pieļaujama pēc līgumiem par saistībām, kas nodrošinātas ar publisku hipotēku vai komerčķīlu”.

[9.1] Procesuālo tiesību normas domātas materiālo tiesību normās regulēto subjektīvo tiesību un pienākumu īstenošanas procesa neregulēšanai. Tāpēc, iztulkojot Civilprocesa likuma normas, tiesa (tiesnesis) nedrīkst pārgrozīt Civillikumā vai citā civiltiesības regulējošā normatīvajā aktā regulēto subjektīvo tiesību un pienākumu saturu.

Civillikuma 1278. pantā noteikts, ka ķīlas tiesība ir tāda tiesība uz svešu lietu, uz kuras pamata šī lieta nodrošina kreditoram viņa prasījumu tādā kārtā, ka viņš var no ieķīlātās lietas dabūt šā prasījuma samaksu.

[9.2] Katrai ķīlas tiesībai nepieciešams nodrošinātais prasījums, „par ko ķīla atbild” (sk. *Civillikuma 1280. pantu*). Turklāt saskaņā ar Civillikuma 1319. pantu tāds ķīlas ņēmējs (kreditors), kuru parādnieks nav noteiktā laikā apmierinājis, ir tiesīgs spert visus nepieciešamos soļus ieķīlātās lietas pārdošanai (sk. arī *Civillikuma 1326. pantu*), lai tādējādi panāktu ar ķīlas tiesību (hipotēku) nodrošinātajam prasījumam atbilstošās parādnieka saistības piespiedu izpildīšanu.

Proti, hipotēkas veidā ieķīlāta nekustamā īpašuma piespiedu pārdošana izsolē ir iespējama tad, ja pastāv izpildāma saistība, kuras izpildīšanu nodrošina hipotēka, un saistības izpildāmība un tās apmērs ir konstatēts likumā noteiktajā kārtībā.

Būtiski ir nošķirt civillietas procesuālās stadijas, proti, pieteikuma par saistību bezstrīdus piespiedu izpildīšanu izskatīšanu tiesā, kad tiek nodibināts pamats kreditora piedziņas tiesībai, no tiesneša lēmuma par saistību bezstrīdus piespiedu izpildīšanu izpildes stadijas.

[9.3] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 400. panta pirmās daļas 1. punktu ar publisku hipotēku vai komerčķīlu nodrošinātajam prasījumam atbilstošā saistība iegūst publiskās ticamības pazīmi attiecīgi ar hipotēkas nostiprināšanu zemesgrāmatā vai komerčķīlas reģistrēšanu komerčķīlu reģistrā kā valsts vestā publiskā reģistrā.

Nekustamā īpašuma gadījumā tieši ar publiskās reģistrācijas procedūras palīdzību valsts pārliecinās gan par ieķīlātāja gribu apgrūtināt savu nekustamo īpašumu ar ķīlas tiesību (hipotēku), piekrītot ķīlas tiesības (hipotēkas) nostiprināšanai zemesgrāmatā kreditora (ķīlas ņēmēja) labā, gan par nodrošināmo prasījumu un tam atbilstošo saistību, jo nostiprinājuma lūgumam pievieno dokumentus, kas pamato nostiprināmo tiesību (sk. *Zemesgrāmatu likuma 61. panta pirmās daļas 1. punktu*). Turklāt zemesgrāmatas nodalījuma IV daļas 1. iedaļā citstarp norāda summu, līdz kurai sniedzas konkrētā ķīlas tiesība (sk. *Zemesgrāmatu likuma 18. panta 2. punktu*). Visbeidzot, kā noteikts Zemesgrāmatu likuma 61.¹ pantā, ja ķīlas tiesības nostiprinājumu lūdz nekustamā īpašuma īpašnieks, tad nostiprinājuma lūgumam nepievieno dokumentu, kas apliecina saistību, ja ķīlas līgums, kas pamato hipotēkas nostiprināšanu, satur būtiskus noteikumus par saistību, ko nodrošina hipotēka, un tās spēkā esību.

Lai nodibinātu tiesisku pamatu piedziņas vēršanai uz hipotēkas veidā ieķīlātu nekustamo īpašumu, bezstrīdus piespiedu izpildīšanai pakļauj saistību, kuras izpildīšana ir nodrošināta ar zemesgrāmatā nostiprināto hipotēku.

[9.4] Tiesneša lēmums par saistību bezstrīdus piespiedu izpildīšanu ir izpildāms saskaņā ar sprieduma izpildīšanas noteikumiem, kā to noteic Civilprocesa likuma 405. panta trešā daļa.

Turklāt Civilprocesa likuma 404. panta otrajā daļā, kas vienlīdz attiecas arī uz tāda pieteikuma saturu, kurā lūgts izpildīt Civilprocesa likuma 400. panta pirmās daļas 1. punktā minēto saistību, noteikts, ka pieteikumā par bezstrīdus piespiedu izpildīšanu par naudas samaksu norāda piedzenamo galveno parādu, līgumsodu un procentus – kā nolīgtos, tā likumā noteiktos, kā arī kredītiestādes nosaukumu un konta numuru, kurā veicama samaksa.

Ievērojot minēto, Civilprocesa likuma 405. panta otrās daļas pirmais teikums iztulkojams tādējādi, ka tiesneša lēmuma rezolutīvajai daļai, pakļaujot saistību bezstrīdus piespiedu izpildīšanai, jāatbilst tiem pašiem priekšrakstiem, kā izšķirot strīdu par tiesībām ar spriedumu. Proti, lēmuma rezolutīvajā daļā piedzen galveno parādu, līgumsodu, procentus – kā nolīgtos, tā likumā noteiktos, bet tad, ja parādnieks nav ieķīlātājs, Civilprocesa likuma 400. panta pirmās daļas 1. punkta gadījumā arī tiek atzīta kreditora tiesība vērst piedziņu uz ieķīlāto nekustamo īpašumu.

[9.5] Ņemot vērā visu iepriekšminēto, Senāts atkāpjas no agrākajā judikatūrā (sk., piemēram, *Senāta 2011. gada 26. janvāra lēmuma lietā Nr. SPC-9/2011 9. punktu*, publicēts Augstākās tiesas tīmekļvietnes Judikatūras nolēmumu arhīvā) izteiktajām atziņām, ka saistību bezstrīdus piespiedu izpildei pakļaujamā pret ieķīlātāju vērstā ar publisku hipotēku nostiprinātā saistība ir tikai ieķīlātāja apņemšanās segt parādu ar ķīlas priekšmetu un ka šādā gadījumā saistības summa netiek piedzīta.

[9.6] Vienlaikus Senāts kā pareizu uztur Senāta 2011. gada 26. janvāra lēmumā lietā Nr. SPC-9/2011 pausto atziņu, ka parādnieka statusā aicināma arī tāda persona, kura nav aizņēmēja, bet kurai piederošais nekustamais

īpašums ir apgrūtināts ar hipotēku, kas nodrošina citas personas saistības izpildīšanu, taču jāievēro, ka parādnieka statusā ir aicināms arī pats pamatparādnieks (aizņēmējs).

Pakļaujot bezstrīdus piespiedu izpildīšanai Civilprocesa likuma 400. panta pirmās daļas 1. punktā minēto saistību, bez ieķīlātāja dalības minētajā procesā nav pieļaujama ķīlas tiesības realizācijas pamata nodibināšana tiesā un vēlāk arī lēmuma piespiedu izpilde.

Paziņošana par bezstrīdus piespiedu izpildīšanu solidāri saistītajai personai, kas nav ieķīlātāja

[10] Rīgas pilsētas tiesas tiesneša 2023. gada 20. marta lēmuma lietā Nr. 3-12/07865-23/45 rezolutīvajā daļā norādīts, ka bezstrīdus piespiedu izpildīšanai pakļaujama /Persona B/ un /Persona A/ no aizdevuma līguma izrietošā saistība un ka saistību izpilde vēršama uz nekustamajiem īpašumiem /Adrese B/, un /Adrese A/, kas zemesgrāmatā ierakstīti uz /Persona B/ vārda.

Tiesa pārbaudāmajā lēmumā secinājusi, ka, lai gan bezstrīdus piespiedu izpildīšanai tika pakļauta arī /Persona A/ kā kopparādnieces saistība, lēmums par saistību bezstrīdus piespiedu izpildīšanu pieņemts tikai pret /Persona B/, kurš piekritis hipotēkas nodibināšanai uz viņam piederošo nekustamo īpašumu, no kā varētu secināt, ka /Persona A/ izpildu procesā nav uzskatāma par parādnieci jeb „personu, pret kuru pieļaujama bezstrīdus piespiedu izpildīšana” Civilprocesa likuma 402. panta 1. punkta izpratnē.

Senāts šim viedoklim nepiekrīt.

[10.1] Vispārīgi norādāms, ka lietas dalībnieka procesuālais stāvoklis civilprocesā nemainās atkarībā no tā, kurā civilprocesuālajā stadijā lieta atrodas. Persona, kura ir parādnieka statusā lietas izskatīšanā neatkarīgi no procesa veida (piemēram, prasības tiesvedības kārtība vai saistību bezstrīdus piespiedu izpildīšanas kārtība), nezaudē procesuālo statusu nolēmuma piespiedu izpildes stadijā. Parādnieka statuss izpildu lietā nav atkarīgs no tā, kurš no Civilprocesa likuma 557. pantā paredzētajiem piespiedu izpildes līdzekļiem tiek piemērots. Tomēr šo situāciju var ietekmēt piedzinēja tiesība izvēlēties piespiedu izpildes līdzekli (*Civilprocesa likuma 567. panta pirmā daļa*).

Ja solidāras saistības piespiedu izpildīšanā konkrēta izpildu darbība tiek vērsta pret vienu no solidārajiem parādniekiem jeb kopparādniekiem, tā skar arī otru parādnieku, jo starp solidāri saistītajiem pastāv savstarpējas norēķināšanās pienākums (sk. *Civillikuma 1686. pantu*). Tāpēc solidāriem parādniekiem ir tieša, nepastarpināta un legītīma interese par šāda izpildu procesa likumīgu norisi, kas var ietekmēt katra saistītā tiesības un pienākumus.

[10.2] Tā kā /Persona A/ bija parādnieces procesuālais statuss lietā, kurā viņas un /Persona B/ solidārā aizdevuma saistība pret „Luminor Bank” AS tika pakļauta bezstrīdus piespiedu izpildīšanai, /Persona A/ saglabājas aizsargājama tiesiska interese arī tiesneša lēmuma par saistību bezstrīdus piespiedu izpildīšanu izpildes stadijā. Līdz ar to kļūdaini ir tiesas secinājums, ka /Persona A/ nav tiesīga Civilprocesa likuma 632. panta kārtībā iesniegt sūdzību par tiesu izpildītāja rīcību minētā tiesneša lēmuma piespiedu izpildes stadijā.

Tikai tādēļ, ka konkrētā izpildu darbība tika vērsta pret otru kopparādnieku, tiesai nebija pamata tiesvedību lietā izbeigt uz Civilprocesa likuma 223. panta 1. punkta pamata.

Paziņošana par saistību bezstrīdus piespiedu izpildīšanu nekustamā īpašuma ieķīlātāja laulātajam

[11] Tiesa pārbaudāmajā lēmumā atzinusi, ka nav juridiskas nozīmes apstāklim, ka nekustamais īpašums ir iegūts laulības laikā un atbilstoši Civillikuma 89. panta noteikumiem uzskatāms par /Persona A/ un /Persona B/ kā laulāto kopīgās mantas objektu.

Senāta judikatūrā nostiprināts, ka, neesot ierakstam (piemetinājumam) par laulības laikā iegūto nekustamo īpašumu kā laulātā atsevišķo mantu vai nepastāvot *ipso iure* atsevišķas mantas statusam, ir prezumējams, ka laulāto ārējās attiecībās ar trešajām personām šādam nekustamajam īpašumam ir laulāto kopīgās mantas objekta statuss. Ieraksta (piemetinājuma) zemesgrāmatā neesība par atsevišķo mantu ir formāla pazīme laulāto likumiskajās mantiskajās attiecībās, pēc kuras trešās personas, it īpaši kreditori, var noteikt nekustamā īpašuma atrašanos laulāto kopīgajā mantā (sk. *Senāta 2020. gada 29. aprīļa lēmuma lietā Nr. SKC-107/2020, [ECLI:LV:AT:2020:0429.SKC010720.7.L](#), 8.1.–8.2. punktu*).

Konkrētajā gadījumā „Luminor Bank” AS ir pieprasījusi blakus sūdzības iesniedzējas /Persona A/ piekrišanu uz viņas laulātā /Persona B/ vārda zemesgrāmatā ierakstītā nekustamā īpašuma ieķīlāšanai, no kā izriet, ka „Luminor Bank” AS ir pieņēmusi, ka ieķīlājamais nekustamais īpašums ir abu laulāto kopīgās mantas objekts.

Ja piedziņa tiek vērsta uz nekustamo īpašumu, kas ir abu laulāto kopīgās mantas objekts, neaprobežojot to ar viena laulātā daļu kopīgajā mantā, piedziņa skar arī otra laulātā daļu laulāto kopīgajā mantā (sal. *Senāta 2024. gada 30. maija lēmuma lietā Nr. SKC-45/2024, [ECLI:LV:AT:2024:0530.C30624717.17.S](#), 8.2. punkts*).

Tādējādi, kamēr nav noskaidrots pretējais, attiecībā pret kreditori bija atzīstams, ka ieķīlātāji ir abi aizņēmēji, nevis tikai zemesgrāmatā kā īpašnieks ierakstītais /Persona A/. Konkrētā gadījuma apstākļos šis ir pamats tam, lai blakus sūdzības iesniedzēju /Persona A/ izpildu procesā atzītu arī par ieķīlātāju jeb ķīlas parādnieci.

Apgabaltiesa, neskaidrojot, vai blakus sūdzības iesniedzēja /Persona A/ pret kreditori „Luminor Bank” AS ir ieķīlātāja un attiecīgi piedziņai pakļautā nekustamā īpašuma kopīpašniece, priekšlaicīgi izdarījusi secinājumu, ka sūdzību iesniegusi persona, kurai nav tādas tiesības.

Tādējādi apgabaltiesas lēmums attiecībā uz blakus sūdzības iesniedzējas tiesību iesniegt sūdzību par tiesu izpildītāja rīcību nav pareizs.

So apsvērumu dēļ, ka attiecībā pret kreditori bija atzīstams, ka ieķīlātāji ir abi aizņēmēji, ir noraidāms lūgums par tiesvedības apturēšanu lietā līdz laikam, kad stāsies spēkā tiesas nolēmums civillietā Nr. /numurs/, jo iznākums laulības šķiršanas lietā nevar ietekmēt jautājuma izlemšanu par /Persona A/ kā ieķīlātājas statusu izpildu lietā.

Lietas pakļautība un piekritība

[12] Neatkarīgi no blakus sūdzības motīviem Senāts konstatē, ka tiesa gan bez pienācīgas motivācijas, gan arī pēc būtības kļūdaini izbeigusi tiesvedību sūdzības daļā par izsoles atzīšanu par spēkā neesošu.

Tiesa secinājusi, ka tiesvedība izbeidzama sūdzības daļā par izsoles atzīšanu par spēkā neesošu, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 223. panta 1. punktu, proti, sūdzības izskatīšana nav pakļauta tiesai, lai gan šāds secinājums ir pretrunā Civilprocesa likuma 617. panta pirmajai daļai, kurā *expressis verbis* noteikts, ka ieinteresētās personas var iesniegt rajona (pilsētas) tiesā sūdzību par tiesu izpildītāja rīcību, kas dod pamatu prasīt izsoles atzīšanu par spēkā neesošu.

Vienlaikus tiesa uzskatījusi, ka sūdzības izskatīšana ir piekritīga tai tiesai, kas pēc tiesu izpildītāja pieteikuma lems par nekustamā īpašuma nostiprināšanu uz ieguvēja vārda, taču lēmumā nav pamatojuma, kāpēc šī tiesa nav Rīgas pilsētas tiesa, un norādes, kurā citā Latvijas tiesā /Persona A/ bija jāiesniedz sūdzība. Prasījumu (tostarp sūdzības lūgumu) sadalīšanas un apvienošanas jautājumi ir jānošķir no piekritības un pakļautības institūtiem. Tāpat tiesa ir kļūdaini atzinusi, ka Civilprocesa likuma noteikumi nenoteic tiesas rīcību, ja konstatēts, ka lieta nav piekritīga konkrētajai tiesai, lai gan šo jautājumu regulē Civilprocesa likuma 32. pants.

[13] Ievērojot to, ka abu instanču tiesas pieļāvušas tās pašas kļūdas attiecībā uz /Persona A/ sūdzības iesniegšanas tiesību, sūdzības piekritību un pakļautību, kā arī nepamatoti ir izbeigušas tiesvedību, Senāts, tostarp ņemot vērā procesuālās ekonomijas principu, atzīst, ka uz Civilprocesa likuma 448. panta pirmās daļas 2. punkta pamata ir atceļami abu instanču tiesu lēmumi un /Persona A/ sūdzība par tiesu izpildītāja rīcībuir nododama izskatīšanai pēc būtības pirmās instances tiesai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 448. panta pirmās daļas 2. punktu, Senāts
nolēma

noraidīt /Persona A/ lūgumu par tiesvedības apturēšanu;

atcelt Rīgas apgabaltiesas 2023. gada 2. novembra lēmumu un Rīgas pilsētas tiesas 2023. gada 11. augusta lēmumu un nodot lietu izskatīšanai pēc būtības Rīgas pilsētas tiesā.

Lēmums nav pārsūdzams.

Senators I. Bisters	Senators K. Balodis	Senatore Dz. Balta
Senatore I. Garda	Senators E. Kalniņš	Senators A. Laviņš
Senators V. Maksimovs	Senatore S. Osipova	Senatore Z. Pētersone
Senators N. Salenieks	Senatore M. Senkāne	Senators A. Strupiņš
Senatore K. Zīle		